

Carta Setmanal

del Comitè Central del POSI

Nº 759 - De el 9 a el 15 de desembre de 2019

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 103
(octubre de 2019)

Argelia, América Latina, Europa:
ofensiva del imperialismo y
resistencia de los pueblos

Per la vaga fins a la RETIRADA del projecte de “reforma” de les pensions

El govern Macron a França vol dinamitar la conquesta més gran dels treballadors francesos, el seu sistema public de pensions i els 42 règims especials.

Al setembre els treballadors del metre de Paris van ser a la vaga arrossegant als seus sindicats en defensa del sistema public i el seu règim particular; I van decidir que si el Govern no cedia, cridarien a la vaga a partir del 5 de desembre. El govern va seguir en els seus trece, i mentrestant, múltiples sectors es van sumar a la vaga. I cal dir-ho, a contracor de les Confederacions.

El 5 va ser la irrupció massiva del moviment en el metre, els ferrocarrils, l'ensenyament, la sanitat i altres sectors.

La vaga té un caràcter particular, milers d'assemblees voten el manteniment de la vaga (de moment fins al dilluns) i que en molts casos trien comitès de vaga amb participació dels sindicats. El mateix dia 5 centenars de milers de manifestants en 250 ciutats van desfilat malgrat les provocacions de la policia. Durant tot el cap de setmana, les assemblees voten continuar. Però la direcció de les centrals, planteja esperar al dia 10 a una nova jornada d'acció, i entretant tornar al treball. I respon a la invitació del govern a “negociar”, per a millorar la reforma. Avui es desenvolupa una veritable batalla a l'interior mateix dels sindicats, vaga fins a la retirada o “jornades d'acció” per a millorar el projecte.

Això és el que avui aquesta en joc. Per a il·lustrar aquesta qüestió, publiquem en aquesta *Carta Setmanal* l'editorial del periòdic *Informations Ouvrières*, dedicat a la Vaga General del 5 de desembre a França.

Una vaga en defensa del seu sistema públic de pensions, organitzada des de baix, en molts casos imposada a les direccions sindicals, i que ha unit a sindicats, treballadors, armilles grogues, a la joventut... a tots els sectors de la classe obrera francesa.

A França, com a Espanya, al Brasil, a Xile... el sistema públic de pensions està en el punt de mira del capital financer i dels governs que li serveixen. A França, com a Espanya, la defensa del dret a una jubilació digna concentra la lluita del conjunt de la classe treballadora.

A França, com a Espanya, al Brasil, a Algèria, a Colòmbia, a Xile, a Hong Kong... la classe treballadora i ja joventut busquen superar els obstacles que s'aixequen contra la seva mobilització unida per a defensar els seus drets i les seves conquestes socials i democràtiques.

De nord a sud, d'est a oest, la lluita segueix, costi el que costi!

9 de desembre de 2019

Informations Ouvrières núm. 582 - 5 desembre 2019

Vaga massiva en tots els sectors per la retirada!

Un sisme submarí! En tot el país, manifestacions enormement massives, enormement decidides, ha reunit a centenars i centenars de milers per la retirada del pla Macron-Delevoye. Braç a braç en els festejos: joves, assalariats de tots els sectors, tant del públic com del privat, Armilles Grogues, pensionistes. A París, durant diverses hores, diversos milers de manifestants han quedat atrapatats per les forces policials en la plaça de la República. No obstant això, 250 000 han desfilat amb determinació fins al final.

Aquest 5 de desembre, milions de persones han decidit anar a la vaga. Sectors sencers estan paralitzats, detinguts. La vaga és gairebé total en la RATP, en l'SNCF. Els índexs de vaguistes són massius en tota l'Educació Nacional, en EDF, en centenars d'empreses de la

metal·lúrgia, la química, la distribució majorista... S'han celebrat centenars d'assemblees generals. Una exigència: guanyar, fer cedir a Macron. Retirada! No volen jornades d'acció que condueixin a un atzucac, volen decidir, controlar el seu moviment. Nombroses assemblees generals en l'SNCF, en la RATP, en l'Educació Nacional, en la sanitat, en empreses privades han decidit reconduir la vaga. En algunes d'aquestes assemblees generals s'ha constituït el comitè de vaga. Entre les consignes més repetides en les manifestacions: “*Què fem demà? Què fem el dilluns? Continuem!*” Fa dos anys i mig, en la segona volta de les eleccions presidencials, l'abstenció va aconseguir un nivell rècord. Una abstenció massiva que expressava el rebuig, la voluntat de tirar a tots

els partits, a totes les forces institucionals que s'han succeït en el poder durant decennis, sempre contra els treballadors, sempre al servei del capital financer. Macron representa a penes a un 20% dels electors inscrits en la primera volta, igual que la seva majoria parlamentària. Milions de persones han decidit anar a la vaga avui. Què farà el govern? Un comunicat de l'Eliseu acaba de dir que «*el cap de l'Estat està tranquil i decidit a portar endavant aquesta reforma, escoltant i consultant als agents socials (...)*». Pel que respecta als treballadors, enfortits per la magnitud del que ha succeït avui, aquí estan les assemblees generals per a decidir ells mateixos, amb les seves organitzacions, continuar la vaga per la retirada, la vaga fins a la retirada...

França: Reproduïm en aquesta Carta Setmanal un extracte de la intervenció de Mélinde Sauger, membre de la delegació permanent del Comitè Nacional de Resistència i de Reconquesta (CNRR) en el míting de tancament de la reunió del Comitè Internacional d'Enllaç i Intercanvi (CILE) celebrada el 30 de novembre passat, i en la qual han participat 55 països de 4 continents.

El vent de les Armilles Grogues bufa sobre la classe obrera.

Contra Macron, contra la seva política al servei del capital financer

Per a acabar amb aquesta política, amb el sistema, milers d'Armillles Grogues es manifesten des de fa més d'un any, es reuneixen en les rotondes; milers de treballadors precaris, a temps parcial, aturats, pensionistes, però també militants sindicals farts de ser convocats a jornades d'acció, a manifestacions sense continuïtat que només poden acabar en derrota.

S'han organitzat pel seu compte, fora de tot control de les direccions polítiques o sindicals tradicionals, les mateixes que des del començament del quinquenni d'Emmanuel Macron han deixat passar els seus plans. Una mateixa preocupació: prendre a les seves mans els seus assumptes sense esperar les consignes de dalt per a acabar amb Macron i el sistema.

Malgrat les reticències inicials, s'han estret llaços amb els sindicalistes en les rotondes, en les manifestacions del dissabte, en les unions locals. I també en els comitès locals de resistència i de reconquesta que han fet possible la trobada i intercanvi entre sindicalistes, militants obrers i Armilles Grogues per a discutir junts la situació i els mitjans a aplicar per a bloquejar la política del govern Macron-Philippe. Aquest matí, dos-cents delegats procedents dels comitès locals de tota França s'han reunit a París. Aquests comitès agrupen una força política innegable, una àmplia força la riquesa de la qual és la diversitat i que ha proposat sotmetre a la discussió de tots els comitès locals l'organització d'una convenció nacional de delegats al començament de 2020 per a veure si és possible avançar en la seva estructuració.

La vaga a partir del 5 de desembre procedeix d'aquí

El vent de les Armilles Grogues ha bufat entre els assalariats des de fa mesos; alguns editorialistes de la premsa francesa parlen fins i tot d'una «armilla-groguencs» de la

societat francesa. La vaga a partir del 5 de desembre procedeix d'aquí. Està la vaga dels serveis d'urgències des de març passat, la dels bombers, la dels correctors del batxillerat, la dels ferroviaris en els centres tècnics. I el 13 de setembre, la vaga massiva dels agents de la RATP pel manteniment del seu règim de pensions, vaga gairebé total, que va partir de baix, que va portar a les organitzacions sindicals a llançar la crida a la vaga indefinida a partir del 5 de desembre. Aquesta crida va tenir immediatament un formidable ressò: ho han fet seu desenes de crides intersindicals, els departaments, diferents sectors com els ferroviaris, l'ensenyament, la Seguretat Social, els advocats, els transports, les refineries, les universitats..., que diuen «vaga a partir del 5 de desembre, reconducció de la vaga fins a la retirada de la reforma de les pensions de Macron-Delevoye». En un sentit més ampli, s'expressa la voluntat d'acabar amb la política de Macron. En aquest moment, ja s'anuncia com a massiva la vaga del 5 de desembre. No obstant això, hi ha problemes, obstacles. En un comunicat, les confederacions criden als treballadors a una "primera jornada de vaga interprofessional", algunes federacions sindicals oposen a la reconducció de la vaga el manteniment de la mobilització "a llarg termini".

Els treballadors no volen deixar-se enganyar "una vegada més"

Però el motor essencial, el "carburant" de la situació no és aquí. Està del costat dels joves, dels treballadors, que busquen els camins per a no deixar-se enganyar una vegada més, per a imposar la voluntat de la majoria, imposar la vaga, el bloqueig que faci claudicar al govern. La primera resposta està en les assemblees generals que comencen a reunir-se per a discutir i decidir la vaga després del 5 de desembre en els

centres escolars, en els serveis, en les empreses, en les universitats.

També aquí es tracta de prendre els assumptes en les pròpies mans, d'organitzar-se per a decidir, evitar els atzucacs organitzats per les direccions i derrotar a Macron. Com testimonia la intervenció d'aquesta professora d'escola en una assemblea general de ciutats que reunia una vintena de delegats d'escoles. Quan es redacta la relació de decisions sobre la vaga del 5 de desembre, en la seva comuna s'han anunciat més d'un 90% de vaguistes, i decideixen organitzar una nova assemblea general el 5 al matí per a decidir la continuïtat. Quan els companys llegeixen la llista de reivindicacions, aquesta companya diu: "I 'Macron dimissió' pot incloure's, no?"

Com a Algèria, a Líban, a Xile, a Hong Kong...

Els joves, els estudiants es van reunir després de la immolació d'un estudiant a Lió. Ell havia escrit justificant el seu gest: "Acuso Macron, a Sarkozy, a Hollande i a la Unió Europea d'haver-me matat". Totes les reunions estudiantils ho han fet seu com a crit de guerra. Jo no sé el que succeirà el 5 de desembre i després, però una cosa és segura, la voluntat d'acabar amb Macron expressa la voluntat d'acabar amb el sistema encarnat pels vells partits i les forces institucionals com a Algèria, a Líban, a Xile, a Hong Kong... Els treballadors i els pobles volen viure!

El CILE ha decidit organitzar una jornada internacional contra la guerra i la repressió. Que ningú dubti que els 1 500 militants francesos reunits aquí en el míting sabran respondre a aquesta crida i participar en la seva consecució.

Visca la solidaritat entre els treballadors i els pobles!

Visca la revolució mundial!

Campanya d'extensió i subscripcions a aquesta Carta Setmanal

Si no la reps, et convidem a que la rebis cada setmana. Si la reps, et proposem que subscriguis a altres companyes i companys als quals pugui interessar.

L'elaboració i enviament d'aquesta Carta comporta algunes despeses. El POSI, que l'edita, no té ni vol subvencions, tota la seva activitat i les seves publicacions són finançades exclusivament per treballadores i treballadors, que volen recolzar, en aquest cas, la publicació de la Carta Setmanal. Demanem un suport de 5 EUROS a l'any, o més si us sembla.

Per rebre-la, envia un correu electrònic a: inforposi@gmail.com

o entra a la nostra Web: <http://www.posicuartha.org>

Nostre compte corrent en La Caixa és: **2100 2812 51 0200071314**. Indicant: Recolzo Carta Setmanal

Partit Obrer Socialista Internacionalista
Secció a Espanya de la IV Internacional

Carrer Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56 - Fax: 91 521 72 01
<http://www.posicuartha.org>
Busca'ns en Twitter: @posicuartha